

CHWIEJĄCY SIĘ (17) *part praes act*

się (10), sie (7).

e jasne.

sg m N chwiejący się (1). ◇ f G chwiejąc(e)j się (3). ◇ A chwiejącą się (2). ◇ n A chwiejąc(e) się (2). ◇ pl G chwiejących się (1). ◇ A subst chwiejąc(e) się (3). ◇ I n chwiejącymi się (3) *CzechEp*, *NiemObr*, *WujNT*, chwiejąc(e)mi się (2) *BibRadz*, *RejPosRozpr*.

Sł stp brak, *Cn s.v. chwieję się*, *Linde XVI i XVIII w. s.v. chwiać się*.

1. *Kołyszący się, kiwający się; titubatus Calep; lapsabundus Cn* (12) : Rog pięty wołowej zakurzony/ vmocznia zęby chwiejące fie *FalZioł* IV 5b, I 133b, IV 8d; *Calep* 1071a.

chwiejący się od czego (3): Y tzołcie wyłli na pułfczą widzietz trzcinę od wiatru chwiejątzą fie [*bibl Matth* 11/7: *vento agitatam*] *OpecŻyw* 47v [*przekład tego samego tekstu 2 r.*] *BudNT Matth* 11/7; *WujNT Matth* 11/7.

W przen; fluctuans Vulg, PolAnt (5) : Abyłmy iuz nie byli dziećmi chwiejącemi fie *BibRadz Eph* 4/14; *RejPosRozpr* c.

chwiejący się od czego (1): Abyłmy więcęcy nie byli dziećmi vnośzającemi fie/ y chwiejącymi od kázde^{so} wiatru náuki [*non simus parvuli fluctuantes, et circumferamur omni vento doctrinae*] *WujNT Eph* 4/14.

chwiejący się czym (2): *CzechEp* 117; Abyłmy więcęcy nie byli dziećmi/ kołyszającymi fie/ y chwiejącymi/ kázdym wiatrem náuki przez ludzkie ofzukanie/ przez chytróć/ ku podeściu błędem *NiemObr* 44.

Szeregi: »kołyszący się i chwiejący« (2): Nie bądźmy więcęcy dziećmi kołyszającymi fie y chwiejącymi kázdym wiatrem náuki *CzechEp* 117; *NiemObr* 44.

»unoszący się i chwiejący« (1): *WujNT Eph* 4/14 *cf chwiejący się od czego*. [*Wszystkie użycia W przen są przekładem Eph* 4/14]

2. *Niepewny, niestały* (5) : A ono łowo (iefzce raz) znaczy odiećie rzeczy chwiejących fie [*mobilium*]/ iáko tych kthore łą vczynione/ aby zołtały ty ktore łą trwałe. *BibRadz Hebr* 12/27.

a. *Z przeczeniem; immobilis, indeclinabilis Vulg* (4) : y tym fie chlubić możemy/ z wiary niechwiejącey fie *CzechRozm* 261; trzymaymy wyznánie nadzieie/ nie chwiejącey fie *NiemObr* 84; *WujNT Hebr* 10/23, 12/27.

3. [*Wahający się, nie mający swego zdania*: Władifław łágeło Krol Polski [...] do Litwy ná ten czas dla burzenia Witołtowego/ bárzo głodny przyiáchał/ gdzie niewstáwiczne/ wátpliwe/ y chwiejące fie ná tę y owę łtronę z rospaczy vmyłły Litewłkie/ y Ruffakow/ tákże Zmodź hoynościá łwoiá y łwobodá Krolewłką potwirdził *StryjKron* 489 (*Linde*).]

Synonimy: 1. *kołyszący się, trzęsący się*.

Cf CHWIAĆ SIĘ